

Antiga rectoria

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: A la Vall del Congost.
Emplaçament A peu de la C-17, prop de l'Ajuntament.

Coordenades:

Latitud: 41.73686
Longitud: 2.26779
UTM Est (X): 439111
UTM Nord (Y): 4620820

Classificació

Número de fitxa 08276 - 20
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic.Plaça de la Catedral, 08500 Vic.
Autoria de la fitxa Anna M. Gómez
Data de registre de la fitxa: dv., 16/03/2001 - 01:00

Descripció

Casa i capella unides i situades aprofitant el pendent natural del terreny. La casa consta de 3 pisos (sala-celler al sotà, menjador, cuina, sala a la planta; habitacions, serveis, galeria; al primer pis). Coberta per una teulada que aigüavessa a la façana. Té una porta quadrada i adovellada, dues finestres rectangulars i el

porxo al pis, que es troba orientat cap el riu Congost.

La capella té teulada de doble vessant amb molt poc pendent i cobert amb tèula aràbiga. El campanar és amb forma d'espadanya, d'un sol ull, a sobre hi ha un petit rosetó amb la data de 1916 i la porta és quadrada i amb una llinda. A la façana posterior s'observa la part original i més antiga amb dues finestres petites i una de més grossa amb una llinda de pedra. El sistema constructiu és de mamposteria, maó, amb pedres més grosses a les cantonades. L'accés al pis de baix es pot realitzar tant des de l'interior, amb unes escales que baixen al costat de la cuina, o des de l'exterior, a pla del riu Congost. Aquest pis està cobert amb volta i s'hi conserva la resta d'una premsa, les juntes on anava encaixada a la paret i el seu espai d'ubicació.

Observacions:

La seva situació a les proximitats del Congost i al camí tradicional de Barcelona a Puigcerdà, permeten una certa explotació agrícola, de caire vinícola o oleari als seus habitants. També s'han documentat restes de petites feixes i talussos d'aterrament on s'hi hauria portat a terme aquesta activitat. Actualment davant de la casa a tocar del camí, hi ha una petita capelleta feta amb fusta i encarregada pel senyor Goula, propietari del Torn, als anys 70, amb un petit Sant Crist a dins que és pitat per molts dels conductors de l'autovia a mode de recordatori i per tenir un bon viatge. Aquesta tradició d'advocació a un element religiós, sobretot a sants, per tenir un bon viatge, tindria un origen força reculat, i la perduració fins als nostres dies, és un fet demostrat.

Història

Aquesta casa anomenada can Prat, la Rectoria Vella o senzillament la Casa Vella es troba emplaçada prop de l'eix tradicional de comunicacions a la Vall del Congost. Es desconeix el moment de construcció de la casa que es podria reular al segle XVIII; tot i que un dels pocs documents que en fan referència és del 27 d'octubre de 1815, es tracta d'una venda a carta de gràcia firmada per Miquel Argemir de Tagamanent a favor de Francisco Torrent argenter de Vic. En aquesta carta s'esmenta: (...) "sota la casa del mas mateix meu mas Prat o Rectoria Vella que agronta per totes parts ab honors del dit meu mas Prat...dita pessa de terra ab tot lo meu mas Prat en alou directe i domini de la Rectoria de la parroquial Iglesia de dita Santa Maria de Tagamanent" (Museu-Arxiu de Santa Maria de Mataró) i un altre text del 1857 d'un arrendament conservat a l'arxiu del mas Vilardebò. Les evidències arquitectòniques ens aporten una data molt més propera. Sobre la porta de la capella hi ha un romboide motllurat de pedra local amb la data de 1916, en aquest moment s'arreglaria aquesta capella i es farien reformes generals a tota la casa. En aquesta antiga rectoria, s'hi havia dit missa fins el 1980. Havia estat recentment casal de joves i actualment està habitada pel rector de Santa Eugènia del Congost.

Bibliografia

GAVÍN, J.M. (1990). "Rectoria de Santa Eugènia del Congost" a Vallès Oriental. Inventari d'Esglésies. Arxiu Gavín. Vol. 23. GARCIA-PEY, E. (1998). Tagamanent. Noms de cases i de lloc. Ajuntament de Tagamanent. p. 58.

